

Velkolepá oslava snahy, vytrvalosti a obdivuhodné síly, tento rok již po třicáté!

... aneb SJEZD ABSTINENTŮ 2019

Zámecký park jakoby ožil. Hemží se stovkami návštěvníků, bývalých nebo současných pacientů, jejich blízkými, terapeuty i ostatními zaměstnanci celé léčebny. Jsou tu i tací, kteří neváhali a kvůli tomuto dni urazili cestu dlouhou několik set kilometrů, a to ze sousedního Slovenska. Hned po příjezdu si každý statečný abstinent s hrdostí na svůj svršek nechal připnout stužku, různě barevnou, podle délky abstinence. Letošní sjezd byl sjezdem kulatým a jubilejním, a to sice sjezdem v řadě třicátým! Může se to zdát zanedbatelné, nějaká stužka, špendlíkem připnutá. V tom kusu látky se ale skrývá mnohem víc. Je to symbol ocenění snahy, kterou v běžném životě tolik lidí ani zdaleka nevidí, natož ocení. Vytrvalosti, síly, sebezapření a pevné víry. A myslím, že každý, kdo se tady ten den mohl po zámku procházet se stužkou na hrudníku, byl na sebe právem hrdý.

Připravit den, jako je abstinentský sjezd, stálo opravdu dost úsilí, a to jak personál léčebny, tak i současné abstinenty. Ono to tak na první pohled nemusí vypadat, ale park se sám neposeče ani neshrabe, stužky se samy nenastříhají, řízky k obědu neosmaží, a ani jediná z těch, třeba maličkých, cedulí, kde probíhá registrace nebo kde je toaleta, sem na zámek taky sama nedoletěla. Na celém dni se jakkoliv velkým nebo menším dílem podílel snad každý ze zámku. A tak to nikomu z nás nezkazilo ani chladnější počasí, které se pár dní před sjezdem rozhodlo přihlásit o slovo. A tak se tady, v Červeném Dvoře, 6. září 2019, sešly stovky lidí, neuvěřitelné číslo. Velkou ctí nám bylo, že si celou akci nenechal ujít, a do jižních Čech zavítal, současný ministr zdravotnictví, Adam Vojtěch. Ve vzduchu poletovala pozitivní energie, přátelská a otevřená nálada, pokora, respekt a taky vděk. Jakou hodnotnější výplatu může každý z terapeutů dostat, než vidět své pacienty spokojené a pulzující životem? Na všech odděleních proto dopoledne proběhly slavnostní komunity, kde abstinenti sdíleli své příběhy se současnými pacienty. Padala neuvěřitelná abstinence čísla, jako i úctyhodných 52 let. K obědu si každý pochutnal na řízku s bramborovým salátem a po obědě se zasedlo v parku vedle fontány do obrovského stanu, kde si každý užil svou minutu slávy, když si uličkou kráčet pro svůj abstinentský diplom se jménem. Pro každého, kdo svůj boj se závislostí teprve svádí, byl pohled na ty šťastné, klidné tváře abstinentů, obrovskou vlnou motivace a další síly do dlouhého boje. V rámci celého dne se návštěvníci mohli zakoupit suvenýry, ať už v podobě výrobků z keramiky, ze zahradnictví anebo třeba z korálků. Pro děti byl připraven dětský koutek, ze kterého byl celý den slyšet dětský smích a vidět čistá dětská radost. Nechyběl ani skákací hrad.

Večer, samozřejmě, jako každý rok, přišel čas na kulturní část programu, která do sjezdového dne neodmyslitelně patří. Pacienti pilně nacvičovali a vymýšleli zábavný program, který se skládal z hudebních, tanečních i divadelních bloků a podle odezvy publika, bylo o co stát. A tak snaha každého z nás byla oceněna velkým potleskem. V závěru této kulturní vložky jsme si všichni zazpívali legendární červenodvorskou hymnu. Večerní program v rozsvíceném parku na sebe nenechal dlouho čekat a odstartoval velkolepým ohňostrojem. Po celém dni, spouště lidem vyhládlo, ale hlad tady nedostal žádný prostor úřadovat a tak jste stánek s grilovanými klobásami mohli poznat už z veliké dálky, díky nepřetržitě dlouhé frontě

hladovců. Točená malinovka tekla proudem a byla vidět v kelímku téměř v každé ruce. Hudba hrála, lidé se družili a tancovali, oheň plál a stal se teploučkým místem v chladném večeru. A tak se všichni, příjemně unavení a přitom dobití energií, pomalu jeden po druhém odebrali ke spánku, s krásnou vzpomínkou a spoustou žijících zážitků, uvnitř v nás. Tak Červený Dvůr pomalu usnul, oheň vyhasl a noc pohltila celý krásný den. V nás ale bude žít ještě dlouhou dobu a dennodenně nám bude připomínat, že osobní boj každého z nás, má veliký smysl.